

**Magyar Orvosi Kamara
Bács- Kiskun Megyei Területi Szervezete
6000 Kecskemét, Nyíri út 38.**

Elnök: Dr. Gaszner András

Tel./Fax:76/516-767 E-mail: bacsmok@gmail.com

*****

Ikt.:szám: 318/2019.

Ügyintéző: Eszes Lászlóné

Tisztelt Kollégák!

Túl vagyunk a kamara országos tisztújító ülésén. Várakozással nézek a jövőbe. Ám az országos vezetőség elképzelésétől függetlenül nekünk is adódik feladat. Bízom abban, hogy ez többé-kevésbé találkozik majd a fősodor elképzeléseivel.

A magam részéről egyrészt személyesebbre kívánom venni a kapcsolatot. Ehhez egy rendszeresített megbeszélést javaslok. Hogyan strukturáljuk? Hol legyenek és mikor?

(Minden, amit javaslok, szabad vita tárgya. Mert az együtt kialakított, vállalt keretek lesznek csak életképesek.)

A Bács-Kiskun Megyei TESZ tagsága szerintem négy centrum köré csoportosítható. Ezek lehetnének a megbeszélések helyszínei: **Baja, Kalocsa, Kecskemét, Kiskunhalas.** (A sorrend tudatosan alfabetikus, és nem fontossági, t.i. a megbeszélések súlyát, fontosságát nem a hely, hanem a tartalom és az aktivitással hozzáadott érték fogja adni.)

1. kérdés: Elképzelhetőnek tartjátok-e, hogy –saját lehetőségeiteket látva– időről-időre felvállaljátok a találkozás házigazdájának a szerepét?

Milyen gyakoriak legyenek a találkozások. Van-e bölcs előrelátásunk arra, milyen témákban kell megoldást keresni-találni, vagy legalább együtt gondolkodni? Avagy az eddigi „képviselem a tagságot” küldetést hús-vér tartalommal megtölteni? A magam részéről a negyedéves **találkozókat** nem tartom túl sűrűnek (sőt, témától, helyzettől függően lehet, hogy nem is lesz elég), ám a fél évest már-már túl ritkának.

2. kérdés: Indulásként elfogadható-e számotokra a **negyedévente** történő találkozás?
(Ami a későbbiekben konszenzusos alapon akár változhat is.)

Mindig elindulni nehéz. Javaslom a januárt. A saját betegforgalmi tapasztalatom alapján a január (s egyéb hónapok) második fele enyhülést szokott hozni. S a hét második felén már csökken a nyomás.

3. kérdés: Január (s a többi hónap) 3. vagy 4. hete megfelelő lenne-e? S pl. **csütörtök** délután 14? (Konkrétan akkor 2020. **január 16, vagy január 23.** Délután **14 óra.**) Gondoljuk tovább? Április 16 vagy 23, vagy az első megbeszélés alkalom legyen ennek a finomítására?

Nem végtelenített történet a megbeszélés. Sok minden belefér 1 órába. No jó, még beszéljünk is. A kiszámíthatóság céljából 2 órás időtartamot javaslok. (És ez sincs kőbe vésve.)

4. **Zárt vagy nyílt legyen** a megbeszélés? Szerintem kezdetben a magunk kereteit alakítsuk ki, később szabadon látogatható legyen. (Utóbbi igazolná a szervezet élő/feléledő voltát.)

A fentiek a keretek kialakításáról szólnak. A formáról.

Ám nem elhanyagolható a tartalom. (A témák felvetése előtt egy személyes vallomás: a kamara az én értelmezésemben egy olyan színtér, ahol közösségi megoldásokban kell gondolkodni. Az egyéni problémák háttérében is azt a közös alapot keresni, amin keresztül a többség –talán meg sem fogalmazott– bajára is megadjuk a választ. A közös gondolkodás, a folyamatok több szempontú értelmezése, a megoldáshoz vezető javaslatok együttes kidolgozása ugyan az általános síkon jelenik meg, ám az eredmény már az egyén szintjén fog kamatozni.)

Ezek után néhány téma: (Miután szakmánként más-más súllyal szerepelhetnek ezek a témák, a sorrend nem jelent fontossági sorrendet.)

1. Van egy olyan kormányrendeletünk ((335/2009 (XII.29.) Korm.rend.)), mely bizonyos betegségek fennállása esetén adójóváírást tesz lehetővé. Vajon az a hivatás, amely az egészség megőrzésére, annak helyreállítására hivatott, nem kerül-e érdekellentétbe azokkal az állampolgárokkal, akik a rendelet által felbátorítva anyagilag válnak érdekeltté egy-egy betegség „beszerzésében”. Egy, a betegség igazolása irányába elmozdító rendelet rossz motivációs eszköz. A felelős egészségpolitika az egészséget kellene, hogy szolgálja: ha jutalmaz, akkor tegye ezt a szűréseken való igazolt részvétel elismerésével.
2. Az alapellátás (is) nehéz helyzetben van. Vajon mennyire tehető ezért felelőssé a praxisjog jogintézménye? Lehet-e újragombolni a kabátot? Kinek az érdekét vegyük figyelembe: a pályakezdő fiatal kollégáét, a méltó visszavonulásra vágyó kollégáét, az önkormányzatét, netán a pácienseinkét? Vagy egyszerre mindenkiét?
3. És a darázsfészek, ahol minden mindennel összefügg. A jéghegy csúcsa a paraszolvencia. Van-e reális képünk arról, hogy ki hogy viszonyul hozzá. Szakmán belül és szakmán kívül. Kinek milyen az attitűdje a hálapénzrendszerrel kapcsolatban. Kinek mi az elképzelése a megoldást illetően. (S vajon ezek őszinte elképzelések-e?) S ezek az elképzelések egy mederbe terelhetők-e. S ha voltak (mert voltak) már felmérések, azok miért nem hoztak eddig áttörést. Akarunk-e tükröt tartani magunk elé, és akarunk-e őszintén belenézni? S mindezt megfűszerezem még a magánrendelés és tb-

finanszírozott rendelés diszkrét összemosásával. És mindenki szeretne egy tisztességes rendszerben jó egzisztenciával –orvoshoz méltó fizetéssel– megélni.

4. És... nem folytatom. Mert **itt kellett volna kezdenem**. Hiszen **a kamarai tag a fontos**. Mert itt következik az ő panaszja. Az ő panaszából kiindulva felépíteni a fentieket. Az ő panaszát „lefordítani” a rendszer nyelvére. Keresni, és megtalálni a megoldást. Akarni és tudni megcsinálni a dolgunkat. És akkor jobb lesz. Az egyénnek is, a pácienseinknek (értsd társadalomnak) is. És ez nem csak pénz kérdése.

És végül a stílus. Amit közösen alakítunk, egyen-egyenként a magunk karakterével. Rajtunk múlik, hogy fogjuk érezni magunkat az elkövetkező néhány évben. Ezen az úton kell elindulnunk. Kérlek benneteket, hogy fontoljátok meg a fentieket és legkésőbb Újévig jelezzetek vissza. Hogy tovább tudjunk lépni.

K e c s k e m é t, 2019. december 11.

Baráti üdvözlettel:

Dr. Gaszner András
elnök